

РЕШЕНИЕ

№ 550

гр. Казанлък, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № ****5510102487 по описа за **** година

Производството е образувано по искова молба от „Й.Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Т.Б.“), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, чрез пълномощника адв. В. П. Г., САК, съд. адрес: ****, против М. И. Й., ЕГН *****, с адрес: ****. Процесуалният представител на ищцовото дружество твърди, че между мобилния оператор „Т.Б.“ ЕАД и ответника М. И. Й. били сключени договори за предоставяне на мобилни услуги, по силата на които ответникът бил абонат на дружеството, както следва: били подновени с подписването на Допълнително споразумение от 03.05.2019 г., като абонатът избрал абонаментна програма Тотал 21.99 - Договор за мобилни услуги от 07.03.2015 г. сключен за мобилен номер ****. Отношенията между страните били подновени с подписването на Допълнително споразумение от 17.02.2020 г., като абонатът избрал ползването на абонаментна програма Тотал + 29.99 лв., с промоционален месечен абонамент в размер на 25.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 17.01.**** г. Абонатът сключил и Договор за лизинг от дата 18.04.2018 г., по силата на който взел мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 16.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 16.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/. Мобилен номер ****, по силата на Договор за мобилни услуги от 07.03.2015 г. Отношенията били подновени с подписването на Допълнително

споразумение от 03.05.2019 г., като абонатът избрал абонаментна програма Тотал 30.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г. Абонатът сключил и Договор за лизинг от същата дата - 03.05.2019 г., по силата на който взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 13.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 13.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ / чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. С оглед качеството абонат на дружеството, на ответника било предоставено за ползване описаното по-горе мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена, видно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение от 03.05.2019 г., както следва: стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ била 579,90 лв.; цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал била 326,16 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът е получил възлиза на сума в размер на 253,74 лв. Мобилен номер ****, по силата на Договор за мобилни услуги от 24.08.2016 г. Отношенията били подновени с подписването на Допълнително споразумение от 03.05.2019 г., като абонатът избрал абонаментна програма Интернет 1.99 лв. с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г., съгласно Допълнително споразумение от дата 03.05.2021 г. Мобилен номер ****, по силата на Договор за мобилни услуги от 24.01.2017 г. Отношенията лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г. Абонатът сключил и Договор за лизинг от същата дата - 03.05.2019 г., по силата на който взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Blue на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 18.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ / чл.1, ал.2 от договора за лизинг/. С оглед качеството абонат на дружеството, на ответника било предоставено за ползване описаното по-горе мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена, видно раздел II, т. 1 от Допълнително споразумение от дата 03.05.2019 г., както следва: стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/ била 579,90 лв.; цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал била 446,16 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът получил възлизала на сума в размер на 133,74 лв. Във връзка с догорите за мобилен номер ****, абонатът сключил и договор за застраховка на устройство „Смартфон протект“ от дата 03.05.2019 г., по силата на който се задължил да заплаща месечни застрахователни премии в размер на 5,49 лв. Мобилен номер ****, по силата на Договор за мобилни услуги от 17.01.2020 г., с избрана абонаментна програма Тотал+ 15.99 лв., с промоционален месечен абонамент – 12,99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 17.01.**** г. Във връзка с двугодишния договорен абонамент, както и с оглед

качеството абонат на дружеството, на ответника било предоставено за ползване мобилно устройство ALCATEL 20.03 Blue, с отстъпка от стандартната цена, видно раздел II, т. 1 от Договора от дата 17.01.2020 г., както следва: стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/била 69.90 лв.; цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал била 17.99 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът получил възлизала на сума в размер на 51.91 лв. Въз основа на посочените договори ответникът ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението било фактурирано под клиентски номер на абоната № ****. Сочи, че съгласно чл. 26 от Общите условия на мобилния оператор „при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител - страна по договора бива уведомен за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми.“. За потребените от абоната-ответник услуги за периода 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г. Т. издал: фактура № 7301935465/18.03.2020 г. за отчетния период на потребление от 18.02.2020 г. - 17.03.2020 г. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 151,88 лв. /с ДДС/. Дължимата сума била платима в срок 02.04.2020 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер; фактура № 7303243807/18.04.2020 г. за отчетния период на потребление от 18.03.2020 г. - 17.04.2020 г. с начислена за периода сума за разговори и месечни абонаменти в размер на 154,46 лв. /с ДДС/. Дължимата сума била платима в срок до 03.05.2020 г. Към фактурата било приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер. Абонатът потребил и не заплатил мобилни услуги на обща стойност 306,34 лв., за периода 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г. Към всяка от фактурите имало приложено извлечение-детайлизирана справка от потреблението на ползвания номер. Твърди, че с кредитно известие № *****/18.05.2020 г. била извършена корекция по дълга, като била сторнирана сумата в размер на – 30,23 лв., начислени били и дължимите се лизингови вноски в общ размер на 32,18 лв., начислени били и 5,49 лв. за Застраховки, и бил отразен незаплатения баланс от предходния отчетен период в размер на 306,34 лв., при което задължението за плащане възлизало на сума в размер на 313,78 лв. Неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 313,78 лв., ангажирало договорната отговорност на абоната по т. 11 от процесния договор за услуги, като във връзка с чл. 75, вр. с чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, Т. прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти. След прекратяване на отношенията операторът издал крайна фактура № 7305893725/18.06.2020 г., в която били начислени суми в размер, както следва: 461,36 лв. - за дължима договорна неустойка за предсрочно

прекръпяване на договорни абонаменти /която сума била процесна в настоящото производство/; 353,98 лв. - незаплатени лизингови вноски /която сума била процесна в настоящото производство/; 313,78 лв. - за незаплатени далекосъобщителни услуги /която сума била процесна в настоящото производство/. С оглед изложеното, в настоящото производство интерес за ищеца представлявали начислените суми за незаплатени далекосъобщителни услуги и за незаплатени лизингови вноски, които претендирал на основание едностранното прекръпяване на индивидуалните договори за мобилни услуги - чл.75, вр. с чл. 196, в), вр. с чл.12, ал.2 от ОУ. В настоящото производство интерес за ищеца представлявала и начислената неустойка за предсрочно прекръпяване на процесните договори за мобилни услуги, която претендирал на основание т. 11 от договора за мобилни услуги, която била уговорена съобразно постигнатата с КЗП СПОГОДБА от 11.01.2018 г., по която страна бил „Т.Б.“ ЕАД. Датата на деактивация на процесния абонамент била 08.05.2020 г., като същата се генерирала автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент. Така абонатът бил в неизпълнение на договорите си, като същият не спазил крайния срок за ползване на договорните абонаменти, както следва:

Тотал+ 29.99 лв., с промоционален месечен абонамент в размер на 25.99 лв. за мобилен номер **** с уговорен срок на действие 24 месеца до 17.01.**** г., съгласно Допълнително споразумение от 17.01.**** г.; Тотал 30.99 лв. за мобилен номер **** с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г., съгласно Допълнително споразумение от 03.05.2019 г.; Тотал 21.99 лв. за мобилен номер **** с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г., съгласно Допълнително споразумение от 03.05.2019 г.; Тотал+ 15.99 лв. за мобилен номер **** с промоционален месечен абонамент - 12.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 17.01.**** г., съгласно Договор от 17.01.2020 г. След датата на деактивация на процесния абонамент, на абоната била изпратена покана за доброволно изпълнение, в която бил посочен размерът на общата стойност на незаплатените задължения на абоната, последният бил поканен в 10-дневен срок от последната да заплати доброволно процесната сума, като му била указана и последицата от неизпълнение, а именно, че процесните договори за предоставяне на мобилни/фиксиранни услуги ще бъдат прекратен/и. Поканата за изпълнение била доставена на абоната-длъжник. Твърди, че неизпълнението на ответника обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекръпяване на сключения абонамент. Предвид влизане в сила на постигнатата Спогодба между Т. и Комисия за защита на потребителите относно начина на формиране на неустойките,

претендирани при предсрочно прекратяване на договорен абонамент, начислената на абоната неустойка била формирана съобразно новите правила за изчисление, уговорен в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги. Сочи, че съгласно т. 11 от Договора за мобилни услуги, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият бил длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване: 1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС. (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. (3) В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия срок на договора. Видно било, че уговорената клауза е в унисон с предписанията на Комисия за защита на потребителите и с уговореното в постигнатата спогодба. С оглед изложеното, ищецът претендирал неустойка съгласно уговорените правила с комисията за защита на потребителите и съгласно изричната клауза, съдържаща се и в т. 11 от индивидуалния договор за мобилни услуги, а именно: неустойката в размер на 461,36 лв. била формирана, както следва: за абонаментен план Тотал + 29.99 лв., с промоционален месечен абонамент в размер на 25.99 лв. за мобилен номер **** се дължала неустойка в размер на 85.31 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $21.65 \text{ лв.} \times 3 = 64.97 \text{ лв.}$, като разликата до претендирания размер представлявала ползвана отстъпка от абонаментния план, подлежаща на връщане - т. 11, предл. 2. За абонаментен план Тотал 30.99 лв. за мобилен номер **** се дължала неустойка в размер на 77.46 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $25.82 \text{ лв.} \times 3 = 77.46 \text{ лв.}$. Към абонаментен план Тотал 30.99 лв. за мобилен номер **** била начислена и неустойка за ползване на устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red, в размер на 104.28 лв., представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на

договора. За абонаментен план Тотал 21.99 лв. за мобилен номер **** се дължала неустойка в размер на 54.96 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $18.32 \text{ лв.} \times 3 = 54.96 \text{ лв.}$ Към абонаментен план Тотал 21.99 лв. за мобилен номер **** била начислена и неустойка за ползване на устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Blue, в размер на 54.96 лв., представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора. За абонаментен план Тотал+ 15.99 лв. за мобилен номер **** се дължала неустойка в размер на 47.71 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, където стойността на месечния абонамент била взета без ДДС, или $13.32 \text{ лв.} \times 3 = 39.97 \text{ лв.}$, като разликата до претендирания размер представлявала ползвана отстъпка от абонаментния план, подлежаща на връщане - т. 11, предл. 2. Към абонаментен план Тотал+ 15.99 лв. за мобилен номер **** била начислена и неустойка за ползване на устройство ALCATEL 20.03 Blue, в размер на 36.68 лв., представляваща такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора. Твърди, че поради прекратяване на договорите на мобилни услуги и преустановяване на предоставяните услуги, на основание т. 12, ал. 2 от Общите условия, приложени към лизинговите договори дължимите месечните вноски за предоставените на абоната устройства били обявени за предсрочно изискуеми, както следва: Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., за номер ****, по силата на който абонатът взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Blue; Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ****, по силата на който абонатът взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red. Съгласно чл. 3 (2) от договора за лизинг, сключен към абонамента за номер **** и **** „Месечните лизингови вноски се фактурират от лизингодателя и заплащат от лизингополучателя съгласно сроковете, условията и начина за плащане на задълженията на лизингополучателя в качеството му на абонат на мобилни услуги, съгласно сключения между страните договор за предоставяне на такива услуги и Общите условия на „Т.Б.“ ЕАД“. При сключване на процесния договор била посочена предпочетена дата на фактуриране на услугите 18-то число от месеца. Така, падежът на лизинговите вноски бил указания в месечните фактури срок за заплащане на фактурираните услуги. Поради неизпълнението на абоната да заплати в указаните срокове дължими към оператора месечни плащания, довело до предсрочното прекратяване по вина на абоната на индивидуалния му абонамент за ползвания мобилен

номер, на основание чл. 12, ал. 2 от Общите условия към договора за лизинг /„Месечните вноски и други плащания стават предсрочно изискуеми в случай на прекратяване на договорите за мобилни или фиксирани услуги, както и в случай на забава на дължими съгласно тези договори плащания“/, били обявени за предсрочно изискуеми лизинговите вноски, дължими след месец 06/2020 г., когато била издадена крайната фактура № 7305893725/18.06.2020 г., съгласно уговорения погасителен план, както следва: 204.49 лв. по Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ****, по силата на който абонатът взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Blue на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.59 лв. всяка. Длъжникът не заплатил 10 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 185.90 лв., дължими за периода от месец 6/2020 г. до месец 4/2021 г., нито върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл. 1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което била дължима и допълнителната сума в размер на 18.59 лв. по чл. 1, ал. 2 от договора. Общо дължимата от длъжника сума възлизала в размер на 204.49 лв. 149.49 лв. по Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ****, по силата на който абонатът взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 13.59 лв. всяка. Длъжникът не заплатил 10 бр. лизингови вноски на обща стойност в размер на 135.90 лв., дължими за периода от месец 6/2020 г. до месец 4/2021 г., нито върнал мобилното устройство на Лизингодателя при условията на чл. 1, ал. 3 от договора за лизинг, поради което била дължима и допълнителната сума в размер на 13.59 лв. по чл. 1, ал. 2 от договора. Общо дължимата от длъжника сума възлиза в размер на 149.49 лв. Сочи, че като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „Т.Б.“ ЕАД М. И. Й. се съгласила и приела Общите Условия на Оператора за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 49 от Общите Условия, Т. имал право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Според чл. 71 „Потребителят е длъжен да заплаща определените от Т. цени по начин и в срокове за плащане, посочени в т. 27 от тези Общи условия, а именно в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ“. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги обусловило правото на Т. /чл.75 от ОУ/ да прекрати едностранно индивидуалния договор на М. И. Й. „При неспазване на което и да е задължение по част XIII от тези Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Т. има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или при условията на т. 196, в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него“. Съгласно сключения договор за мобилни услуги, страните имали права и задължения, описани в него и общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към

индивидуалния договор се прилагали клаузите на публикуваните общи условия и те били неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влизал в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор били в сила общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги. В чл. 20 от Общите условия било посочено, че всички услуги се заплащали в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащата ценова листа на Т.. Съгласно чл. 23, б) месечния абонамент осигурявал достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включвал разходите за поддръжка на Мрежата и се предплащал от потребителя ежемесечно, в размери съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет. По силата на чл. 26 неполучаването на фактура, не освобождавало потребителя от задължението му за плащане на дължимата сума. Потребителят отговарял и дължал връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които били присъдени по съдебен ред. Съгласно чл. 27 от Общите условия плащането на посочената във фактурата сума се извършвало в срока указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. При неспазване на срока, потребителят дължал неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение. В конкретния случай ответникът М. И. Й. подписал договор за услуги с мобилния оператор, ползвал процесния мобилен номер и не изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като с това си поведение изпаднал в забава. Били издадени фактури и в срок не ги заплатил. Изпълнен бил фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следвало да понесе отговорността си. Сочи, че представените фактури сами по себе си, не били основание за плащане, но длъжникът-ответник сключил договор и ползвал съответната далекосъобщителна услуга, задължил се да заплаща цената на предоставеното устройство, съгласно уговорения погасителен план, респ. същият бил в неизпълнение на договора си.

Моли съда, на основание чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК, да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника М. И. Й., ЕГН *****, с адрес: ****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „Й.Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Т.Б.“), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от Д.К.К. и М.С., в общ размер на 1129,12 лв., от които: 313,78 лв. - представляващи дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които има издадени фактури № 7301935465/18.03.2020 г.; № 7303243807/18.04.2020 г., № *****/18.05.2020 г. за периода от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г.; 353,98 лв. - незаплатени лизингови вноски, от които: 204,49 лв. по Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ****; и 149,49 лв. по Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ****; 461,36 лв. – неустойка за

предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер: ****; ****; ****; ****, от които след уточнение на исковата молба претендира 265,44 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси и 195, 92 лв., представляваща разликата между стандартната цена на устройството, съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената цена при предоставянето му, съответстваща на оставащия срок на договора. Претендира разноски в настоящото и заповедното производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от адв. Т. Т. от АК-С.З., в качеството ѝ на особен представител на ответника. Заявява, че предявените искове били допустими, но неоснователни и недоказани и моли съда да не бъдат уважавани. По иска за незаплатена стойност на ползваните мобилни услуги: Основателността на този иск предполагала между страните по делото да съществувало валидно облигационно правоотношение по договор за мобилни услуги, ищецът-оператор да е предоставил мобилни услуги на потребителя през исковия период и да е настъпил уговореният срок за плащане. Съществуването на тези правнорелевантни факти оспорва, като не признава, че ответникът сключил договор за мобилни услуги с „Т.Б.“ ЕАД, тъй като представените с искова молба договори, с допълнителни споразумения, фактури и др. били незаверени и не били доказателство по смисъла на закона. Заплащането на уговорената абонаментна цена, ползваните допълнителни услуги и потреблението било в тежест на ответницата, но заявява, че въпреки опитите си да осъществи контакт с лицето на успяла и не можела да твърди, нито представя доказателства да е заплатила същите. По иска за неустойка за предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги: За уважаване на този иск в тежест на ищеца било да установи при условията на пълно и главно доказване по делото предсрочното прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на ответника - потребител или поради нарушения на задълженията му по договора. Сочи, че съгласно сключените между страните договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях в случай на прекратяване на договора преди изтичане на уговорения 24-месечен срок по вина или инициатива на потребителя или при нарушения на задълженията му по договора или други документи, свързани с него, в т. ч. приложимите Общи условия, потребителят дължал неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не можел да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, а когато било предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължал и такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент) съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), каквато съответствала на оставащия срок на договора. Заплащането на неустойка било свързано с предсрочното прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на

потребителя, по негова инициатива или при нарушение на задълженията му по договора, в т.ч. Общите условия. По същество предсрочното прекратяване на договора представлявало разваляне на договора по смисъла на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД, което трябвало да се направи писмено, когато договорът бил сключен в писмена форма. Тази законова разпоредба не била дерогирана от волята на страните, тъй като нито в договора за мобилни услуги, нито в Общите условия бил предвиден друг ред за разваляне на договора. В този смисъл разпоредбите на чл. 196 и чл. 75 от Общите условия не предвиждали едностранното прекратяване на сключен индивидуален договор да настъпвал автоматично поради изпадане на потребителя в забава, а само давали право на оператора да прекрати договора. Ищецът не твърдял, нито по делото имало доказателства ответникът да бил уведомен писмено за разваляне на договорите за мобилни услуги преди изтичането им. Исковата молба и приложенията към нея били връчени на ответника след изтичане на този срок, поради което не могли да предизвикат правните последици на развалянето. Следователно процесиите договори за мобилни услуги не били предсрочно прекратени преди изтичане на 24-месечния срок, както твърдял ищецът, респективно не бил осъществен фактическият състав, при който за потребителя би възникнало задължение да заплати неустойка за предсрочно прекратяване на договора. Счита, че претендираната неустойка била прекомерна и необосновано висока. Моли съда да приеме клаузите за неустойка за неравноправни, а оттам и за нищожни на основание чл. 146, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП. Искът за заплащане на стойността на процесиите лизингови вноски моли да бъде отхвърлен по съображение за липса на доказателства, че лизинговите устройства били реално предадени за ползване от ответницата, неяснота относно начина на формиране на лизинговите суми и как прекратяването на договора за мобилни услуги рефлектирало върху предсрочната изискуемост по договорите за лизинг, включително неравноправност на клаузата на чл. 12, ал. 2 от общите условия на договорите за лизинг, още повече по отношение на мобилните устройства имало сключени застрахователни полици. Поради това претенцията за неустойка моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. По иска за съществуване на вземане за неплатени лизингови вноски: Основателността на този иск изисквал между страните по делото да е съществувало валидно облигационно правоотношение по договор за лизинг, ищецът-лизингодател да е предоставил на ответника-лизингополучател лизинговата вещь за ползване и да е настъпил уговореният между страните срок за плащане на лизинговите вноски. Оспорва сключването на договори за лизинг между страните и предоставянето на лизинговата вещь, тъй като договорите за лизинг били незаверени и към тях не били приложени приемо-предавателни протоколи, от които да било видно реалното предаване на вещите (телефонните апарати). Счита, че не са настъпили условията за предсрочна изискуемост, съгласно от Общите условия на оператора. Сочи, че били представени фактури за неизплатени задължения от страна на М. И. Й. за

доставени далекосъобщителни услуги по процесиите абонаментни мобилни номера. Относно представените фактури с исковата молба, счита, че нямало достатъчно доказателства за визираната в тях стойност и начина ѝ на формиране. Не можела да изложи становище относно верността на твърденията и посочените факти в исковата молба, тъй като нямала връзка с ответницата, на която била назначена за особен представител, както и не можела да твърди, че имало извършени плащания, за които нямала доказателства. Същите подлежали на доказване съгласно разпоредбите на ГПК. Моли съда да отхвърли предявените в исковата молба установителни искове срещу ответницата за плащане на дължими вноски по твърдените в исковата молба сключени договори за предоставяне на мобилни услуги и договори за лизинг, поради недоказаност на предявените искове по чл. 422 ГПК, след като била проведена процедура по чл. 47, т. 6 от ГПК, по ч. гр. д. № ****/**** г. по описа на РС-Казанлък. Сочи, че към настоящия момент не е осъществила контакт с ответника и не може да посочи други доказателства.

В съдебно заседание, ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител, но с писмено становище поддържа изложеното в исковата молба.

В съдебно заседание, ответникът чрез назначения му особен представител поддържа изложеното в отговора.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от **фактическа страна** следното:

Видно от приложеното ч.гр.д № ****/**** г., 5 с-в по описа на Районен съд - Казанлък, съдът е издал в полза на „Й.Б.“ ЕАД (с предишно наименование “Т.Б.” ЕАД), срещу М. И. Й., заповед за изпълнение на парично задължение № ****/****.**** по чл. 410 от ГПК за сумата: 1129,12 лева (хиляда сто двадесет и девет лева и 12 ст.) – главница, от които 313,78 лв., представляващи дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги; 353,98 лв., представляващи незаплатени лизингови вноски и 461,36 лв. неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент; законната лихва върху главницата, считано от 22.07.**** г. до окончателно изплащане на задължението, както разноски по делото: 25,00 лв. държавна такса и 185,42 лв. адвокатско възнаграждение. Вземането произтича от: Неизпълнено задължение по следните договори: Допълнително споразумение за мобилен номер **** от 17.01.2020 г. и договор за лизинг от 18.04.2018 г.; Допълнително споразумение за мобилен номер **** от 03.05.2019 г. и договор за лизинг от 03.05.2019 г.; Допълнително споразумение за мобилен номер **** от 03.05.2019 г.; Допълнително споразумение за мобилен номер **** от 03.05.2019 г. и договор за лизинг от 03.05.2019 г., и договор за застраховка на устройство от 03.05.2019 г.; По Договор за мобилен номер **** от 17.01.2020 г.

Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на длъжника на основание чл. 47, ал. 5 от ГПК. В изпълнение на указанията на съда на съда по

чл. 415, ал.1, т.2 от ГПК и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК „Т.Б.“ ЕАД е предявил против М. И. Й. установителни иски.

С Определение №1986/01.11.**** г. съдът е прекратил частично съдебното производство по ч. гр. дело № ****/22 г. и е обезсилил издадената Заповед за изпълнение № **** от 26.7.**** г., в частта ѝ, с която е разпоредено М. И. Й. да заплати на „Й.Б.“ ЕАД, законна лихва върху главницата 313,78 лв., считано от 22.07.**** г. до окончателното изплащане на задължението.

Представени са Допълнително споразумение от 18.04.2018 г., ведно с декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата, като абонатът – потребител М. И. Й. избрала ползването на абонаментна програма Тотал 24.99 лв., със стандартен месечен абонамент в размер на 24.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 18.04.2020 г. При подписването на това споразумение, потребителят взел мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue, при цена в брой или обща лизингова цена с абонаментния план: 398,16 лв.; В същия раздел II е отразено, че стандартната цена на устройството била в размер на 639,90 лв., т.е. отстъпката от стандартната цена е фиксирана на стойност 241,74 лв.

Видно от Договор за лизинг от дата 18.04.2018 г., по силата на който ответникът взел мобилно устройство SAMSUNG Galaxy J5 2017 Blue на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 16.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 16.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл. 1, ал. 2 от договора за лизинг/.

Представена е и запис на заповед от 21.04.2018 г. за сумата 381,57 лв. с издател – ответника по настоящото производство.

Видно от представеното Допълнително споразумение от 03.05.2019 г., абонатът Й. избрала абонаментна програма Тотал 21.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г.

Приобщен е и Договор за лизинг от същата дата - 03.05.2019 г., по силата на който ответникът взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 18.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 18.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/.

Видно от представеното по делото Допълнително споразумение от 03.05.2019 г., ответникът избрал абонаментна програма Тотал 30.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г.

Приобщен е и Договор за лизинг от същата дата - 03.05.2019 г., по

силата на който същият взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 13.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 13.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ / чл.1, ал.2 от договора за лизинг/.

Представена е и застрахователна полица **** за застраховка на устройство „Смартфон протект“ от дата 03.05.2019 г., по силата на който ответникът се задължил да заплаща месечни застрахователни премии в размер на 5,49 лв.

Приети са и Допълнително споразумение от 03.05.2019 г., както и декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата, като ответникът избрал абонаментна програма Интернет 1.99 лв. с уговорен срок на действие 24 месеца до 03.05.2021 г.

Видно от Договор за мобилни услуги от 17.01.2020 г., ведно с декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата, ответникът избрал абонаментна програма Тотал+ 15.99 лв., с промоционален месечен абонамент – 12,99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 17.01.**** г. На същия било предоставено за ползване мобилно устройство ALCATEL 20.03 Blue, с отстъпка от стандартната цена, видно раздел II, т. 1 от Договора от дата 17.01.2020 г., както следва: стандартната цена на мобилното устройство /в брой, без абонамент/била 69.90 лв.; цена в брой или общата лизингова цена с избраната от абоната програма Тотал била 17.99 лв., следователно отстъпката от стандартната цена, която ответникът получил възлизала на сума в размер на 51.91 лв.

Видно от Допълнително споразумение от 17.01.2020 г., ответникът избрал ползването на абонаментна програма Тотал + 29.99 лв., с промоционален месечен абонамент в размер на 25.99 лв., с уговорен срок на действие 24 месеца до 17.01.**** г.

Представени са и Договор за мобилни услуги от 07.03.2015 г. сключен за мобилен номер **** с абонаментен план Резерв Стандарт 39,99 лв., ведно с декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата.

Представени са и Договор за мобилни услуги от 07.03.2015 г. за мобилен номер ****, с абонаментен план Резерв 13,99 с тарифиране на интервали от 60 секунди, ведно с декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата.

Приет е и Договор за мобилни услуги от 24.08.2016 г. за мобилен номер ****, с абонаментен план Интернет 3500, ведно с декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата. Представен е и договор за лизинг от същата дата, по силата на

който ответникът е взел TABLET PRESTIGIO WIZE 3408 4G 8 на изплащане чрез 23 месечни лизингови вноски в размер на 5.99 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 6.99 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ /чл.1, ал.2 от договора за лизинг/.

Представена е запис на заповед от 24.08.2016 г. за сумата от 133,77 лв., с издател – ответника.

Приобщен е Договор за мобилни услуги от 24.01.2017 г., ведно с декларация-съгласие и ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от същата дата, за мобилен номер ****, с абонаментен план Нонстоп 29,99 с неограничени национални минути.

Видно от Договор за лизинг от същата дата ответникът взел мобилно устройство HUAWEI P8 lite Black на изплащане посредством 23 месечни лизингови вноски в размер на 14.59 лв. всяка, съгласно уговорения погасителен план по лизинговия договор, както и с правото след изтичане на 23-месечния срок на договора срещу заплащане на допълнителна сума от 14.59 лв. да придобие собствеността върху лизинговата вещ / чл.1, ал.2 от договора за лизинг/.

Представена е и запис на заповед от 24.01.2017 г., за сумата от 335,57 лв., с издател – ответника.

По делото е представена фактура № 7301935465/18.03.2020 г., издадена от ищцовото дружество, с получател ответника, с клиентския номер на абоната № ****, в която е отразено, че за отчетния период на потребление от 18.02.2020 г. - 17.03.2020 г. е начислена за периода сума за разговори, данни, съобщения, други таксувани услуги, месечни еднократни такси, застраховки, вноски за лизинг в размер на 317, 88 лв., платима в срок 02.04.2020 г. Към фактурата има приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

Видно от фактура № 7303243807/18.04.2020 г. за отчетния период на потребление от 18.03.2020 г. - 17.04.2020 г. е начислена за периода сума за разговори, данни, съобщения, други таксувани услуги, месечни еднократни такси, застраховки, вноски за лизинг са в размер на 306.34 лв. /с ДДС/, платима в срок до 03.05.2020 г. Към фактурата има приложено извлечение от потреблението на ползвания мобилен номер.

От представената по делото фактура № *****/18.05.2020 г. се установява, че след корекция по дълга, и сторниране на сумата в размер на – 30,23 лв., и начисляване на дължимите се лизингови вноски в общ размер на 32,18 лв., и 5,49 лв. за застраховки, е отразен незаплатения баланс от предходния отчетен период в размер на 306,34 лв., при което общото задължението за плащане е в размер на 313,78 лв. /с ДДС/.

Видно от фактура № 7305893725/18.06.2020 г., са начислени суми, както следва: 461,36 лв. - за дължима договорна неустойка за предсрочно

прекръпяване на договорни абонаменти; 353,98 лв. - незаплатени лизингови вноски; 313,78 лв. - за незаплатени далекосъобщителни услуги; или общата сума за плащане възлиза на 1129,12 лв. с ДДС.

Представени са Общите условия на ищцовото дружество.

Видно от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза, която е кредитирана от съда като изготвена от безпристрастно и компетентно вещо лице в рамките на неговата компетентност и неоспорена от страните по делото, се установява, че дължимите суми за мобилни услуги, фактурирани за процесните мобилни номера ****, ****, ****, **** и ****, за процесния период от 18,02,2020г. до 17,05,2020г., предоставени съгласно сключените между страните договори за мобилни услуги са: общо за процесния период задължението за всеки мобилен номер поотделно е: всичко: 313,22 лева.; за посочения период е платена сумата 3,94 лева. Размерът на лизинговите вноски, дължими след месец 06/2020 г., когато е издадена крайната фактура № 7305893725/18,06,2020г. за цената на устройства е: по договор за лизинг от дата 03.05.2019г., за номер ****, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Blue - 204,49 лева; по договор за лизинг от дата 03,05,2019г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер ****, по силата на който абонатът е взел мобилно устройство HUAWEI Y7 2019 Dual Red - 149,49 лева. Общо задължение за лизингови вноски - 353,98 лева, дължими след месец 06,2020г. Неустойка за предсрочно прекръпяване на договорен абонамент в размер на три месечни абонаменти такси - 260,37 лева. Неустойка за предоставено мобилно устройство с отстъпка от стандартната цена - 218,58 лева. Общ размер на неустойката - 478,95 лева. Вещо лице в съдебно заседание поддържа изготвеното заключение. Изчисленията за главница са на база отразеното в техните фактури. Когато се съберат сумите при тях се получава разлика, но няма обяснение защо се получава такава разлика. Изчислила е сума 313,23 лв., а при ищеца е 313,78 лева. Сумата е от 313,23 лева, погрешно посочила 313,22 лв., всичко това е сбора от сумите, които са вписани в таблиците на стр. 8 и 9, за които суми са издадени фактури и са включени лизингови вноски и застраховка. Дължимите суми за мобилни услуги са в размер на 167,04 лева, незаплатени, като от общата сума се извадят лизинговите вноски и застраховката.

Видно от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, която е кредитирана от съда като изготвена от безпристрастно и компетентно вещо лице и неоспорена от страните по делото, се установява, че е предоставеното общо потребление на ползваните от абоната мобилен номер **** за процесния период от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г.; мобилен номер **** за процесния период от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г.; мобилен номер **** за процесния период от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г.; мобилен номер **** за процесния период от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г. Последно отчетеното потребление за мобилния номер е регистрирано на 27.04.2020 в 14:17:46 часа. Последно отчетеното потребление за мобилния номер е регистрирано на 27.04.2020 в 12:29:27 часа. За процесния период няма данни

за достъп до мрежата и използване на услуги от абоната за мобилни номера ****, *****. Последно отчетеното потребление за мобилния номер **** е регистрирано на 20.04.2020 в 13:28:39 часа. В съдебно заседание вещото лице поддържа изготвеното заключение. Изготвено на база предоставените данни. Констатирано се едно потребление на два от номерата, тези, които завършват на **** и ****. За два от номерата имало предоставена услуга, но нямало отчетено потребление. Използвани били мобилни данни, като за всеки един номер направил справка с броя влизания в мрежата от съответния номер. Изчислил и сумарни минути за международни разговори към Зона 1 от евросъюза.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

По иска с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на предявения иск се обуславя от установяването от ищеца на наличието на валидно облигационно правоотношение по договор за предоставяне на мобилни услуги, по силата на който ответникът се е задължил да заплаща абонаментна такса, че ищецът е изпълнил задълженията си и е предоставил достъп до мобилната мрежа и далекосъобщителните услуги, като за ответника е възникнало задължение за заплащането им. В тежест на ответника е да установи по делото погасяване на задълженията си към ищеца.

От анализа на представените по делото писмени доказателства - договори за мобилни услуги и допълнителни споразумения към тях, съдържащи подпис на представител на мобилния оператор и на ответника, и чийто подпис не е оспорен от последния, се установява, че между страните са съществували облигационни отношения, по силата на които "Т.Б." ЕАД се е задължило да предостави на ответника достъп до мрежа за мобилни услуги за мобилни номера +****,

+ ****, + ****, +****, + ****. Тук се включва задължението за абонаментна такса и задължението за заплащане на предоставените услуги. Характерът на абонаментната такса е такъв, че предполага заплащането ѝ срещу предоставен достъп до мрежата. Този аргумент черпи своето основание и от дефиницията на абонаментната такса, съдържаща се в приложените и действащи между страните общи условия. Според Раздел IV, т. 23, б. "б" потребителят дължи цена за месечен абонамент, осигуряваща достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно в размер, съобразно избора от потребителя абонаментен план. Следователно абонаментната такса се дължи предварително от потребителя на мобилни услуги и срещу цената на месечния абонамент той получава достъп до услугите, за които е сключен индивидуалният договор, като самата цена включва разходите за поддръжка на мрежата и се предплаща съгласно избора абонаментен план.

Освен това се начислява и месечна цена за ползвани услуги, на

допълнителни или на други услуги. След сключването на договора от волята на потребителя ще зависи дали да се възползва от предоставения достъп и да използва услугите на мобилния оператор или не, но при всички случаи обаче той ще дължи уговорената абонаментна такса. В подкрепа на този извод е и подписването на допълнителни споразумения към процесните договори за мобилни услуги, тъй като ако не е имало изпълнение от страна на оператора, не би имало и допълнителни споразумения. Предвид изложеното, съдът намира за установено, че ищецът е изпълнил задълженията си по процесните договори и допълнителни споразумения към тях, като е предоставил на ответника достъп до мобилната си мрежа за ползването ѝ от последния. Към датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 21.07.**** г., всички такси за предоставени и незаплатени далекосъобщителни услуги са били падежирали. С оглед изложеното съдът намира, че за настъпване на изискуемостта им не е било нужно същите да бъдат обявени за предсрочно изискуеми от оператора.

Съгласно Раздел V, т. 26 от Общите условия заплащането на услугите се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. Неполучаването на фактурата не освобождава абонатите от задълженията им за заплащане на дължимите суми. Ответникът като потребител не е доказал, че е изпълнил задължението си да заплати стойността на предоставените му услуги, които съгласно ангажираните от ищеца фактури и изслушаната по делото съдебно – счетоводна експертиза възлиза на сумата в общ размер на 167,04 лева за процесния период от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г., като за тази сума иска като основателен следва да се уважи, в останалата част за разликата над 167,04 лева до претендираните 313, 78 лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен, тъй като в тази разлика се включват дължими суми за лизингови вноски и застраховка.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуване на вземане в общ размер на 441,36 лв., представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, съдът намира следното:

На първо място относно претенцията за установяване съществуването на вземане за неустойката в размер на 265, 44 лв., съгласно уточнителна молба от ищеца с вх. № 807/28.06.2023г., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, съдът намира следното:

В Допълнителните споразумения към Договорите за мобилни услуги, сключен между „Т.Б.“ ЕАД и ответника, раздел IV, т.2 е предвидено, че при прекратяване на договорите по вина на потребителя, последният дължи неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, настоящият съдебен състав намира същата

за валидна. Уговорената неустойка обезпечава възстановяване на вредите от неизпълнението на това задължение, водещо до предсрочно прекратяване на договора и невъзможността мобилният оператор да получи абонаментните вноски, дължими до изтичане на срока на договора. В случая тези неустойка не е необосновано висока и не води до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. Стандартният месечен абонамент за предоставената СИМ карта е конкретно определен, като претендираната неустойка не надвишава уговорения между страните максимален размер от три стандартни месечни такси. Неустойката притежава присъщите на неустойката функции, като начина по който е уговорена, представлява санкция за страната, допуснала неизпълнение на свое договорно задължение и същевременно обезщетява изправната страна, изпълнила своите договорни задължения. С оглед на това не е налице нарушаване на добрите нрави и съответно не е налице нищожност на клаузата за неустойка. По изложените съображения неустойка в размер на 260,37 лв., представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси за предоставени мобилни услуги, съгласно заключението на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза, се дължи от ответника.

На второ място, относно претенцията за установяване съществуване на вземане за неустойка по Договори за лизинг и към Допълнително споразумение към договор за мобилни/ фиксирани услуги към абонаментен план в размер на 195, 92 лв., съгласно уточнителна молба от ищеца с вх. № 807/28.06.2023г., представляващи отстъпка от цена на закупено устройство, съдът намира следното:

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да установи наличие на валидна клауза за неустойка, предвиждаща отстъпка на цена на закупено устройство, както и размерът на уговорената неустойка.

Съгласно постигнатите между страните уговорки в процесните договори за мобилни услуги, лизинг и допълнителни споразумения към тях, във всички случаи, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно действащата към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от него при предоставянето му (в брой или обща лизингова цена по договора за лизинг), съответстваща на оставащия срок на договора.

В случая потребителят получава на лизинг устройство на преференциална цена, тъй като се ангажира за определен период да ползва предоставените от оператора мобилни услуги. Когато операторът е предоставил устройството на по-ниска цена от стандартната към момента на сключване на договора, той очаква печалба за уговорения срок по договора за предоставяне на мобилни услуги. Дължимият размер на неустойката е поставен в зависимост от оставащия срок по договора, за който се изчислява частта от разликата в цената на устройството, с която е съизмерима процесната неустойка.

В случая изпълнението на договорите е преустановено и не е върнато на лизингодателя полученото мобилно устройство. Поради което лизингодателят има право да поиска от лизингополучателя връщане на устройството, което държи и ползва, и чиято цена не е заплатил, а не заплащане на разликата в цените с и без договор. Като в случая е без фактическо и правно значение, дали претендираните суми се явяват разлика между преференциална и редовна цена, тъй като представлява обезщетение, което води до неравноправност на клаузите, с които са уговорени. От изложеното по - горе се налага извод за неравноправност на тези клаузи по смисъла на чл. 143, т. 5 и 19 ЗЗП /в ред. преди изм. ДВ бр. 100/2019 г. – в този смисъл определение № 216/14.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1401/2021 г., определение № 260355/16.03.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1139/2021 г., определение № 226/16.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1403/2021 г., определение № 250/22.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в. ч. гр. д. № 1388/2021 г. и много други. В практиката на търговско отделение на Старозагорски окръжен съд: Решение № 260003/05.01.2021 г. по в. т. д. № 1542/2020 г., решение № 260206/19.05.2021 г. по в. т. д. № 1046/2021 г., е прието, че няма задължение за потребителя да възстанови част от ползваната стойност на отстъпките в случаите, в които е предоставено устройство за ползваните услуги, посочено в договора или по предходно подписан план, като потребителят дължи и разликата между цена на устройството /в брой без абонамент/, съгласно ценовата листа и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Тази уговорка е неравноправна по смисъла на чл. 143, т. 5 ЗЗП, където е посочено, че неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Затова претенция представляваща разликата между стандартната цена без абонамент и преференциалната обща лизингова цена на устройство е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед на гореизложеното претенцията за неустойка се явява основателна за сумата от 260, 37 лв., а за разликата над 260, 37 лв. до претендираните 461,36 лв. претенцията като неоснователна подлежи на отхвърляне.

По иска да бъде признато за установено на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 342, ал. 1 ТЗ, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумата от 353,98 лева, представляваща незаплатени лизингови вноски по Договори за лизинг от дата 18.04.2018г., от 03.05.2019г., съдът намира следното:

По отношение на договорите за лизинг може да се посочи, че основното задължение на лизингодателя е да предаде лизингованата вещ на

лизингополучателя, да му предостави ползване на обекта в рамките на уговорения срок и да прехвърли правото на собственост върху вещта, предмет на договора, а за лизингополучателят се пораждат задължения: да заплати уговореното възнаграждение, да пази вещта, като я използва съгласно обичайното или уговорено предназначение, да заплаща всички разходи, свързани с ползването и поддържането на вещта, като и да я върне след изтичане на уговорения срок на ползване, в случай че не упражни своето право да придобие правото на собственост върху нея. Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, ищецът носи доказателствената тежест да установи при пълно и главно доказване наличието на посочените предпоставки.

По делото не са ангажирани доказателства за връщането на лизинговата вещ на ищеца, който е предоставил за ползване на ответника мобилното устройство във вид, годен за употреба, поради което за лизингополучателя е възникнало задължението да заплати цената на лизинговата вещ. Договорът за лизинг нито е развален, нито е прекратен и има действие до изтичането на срока, за който е сключен. Няма настъпила предсрочна изискуемост на вноските. Поради това при настъпване на крайния срок на действие на договора стават изискуеми всички дължими и неплатени месечни лизингови вноски, които лизингополучателят не е погасил до момента на изтичането срока на действие на договора и лизингодателят има право да претендира тяхното присъждане след като е предоставил устройства и аксесоари на лизингополучателя и последният ги е ползвал. В случая дори е без значение дали лизингодателят е уведомил ответника за прекратяване на договора за лизинг, тъй като към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение срокът е изтекъл, сумата не е била платена от абоната и няма данни мобилното устройство и аксесоарите да са върнати на оператора. Поради това съдът намира, че предявеният установителен иск от ищеца за признаване на установено по отношение на ответника съществуване на вземане в размер на 353, 98 лева, представляващо незаплатени лизингови вноски по договорите за лизинг е основателен и следва да бъде уважен.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълкувателно дело № 4/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

С оглед изхода на правния спор в полза на ищеца, съобразно уважената част от исковете, и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК следва да бъдат присъдени пропорционално сторените, както в настоящото съдебно производство разноски, така и тези в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г., 5 с-в по описа на Районен съд - Казанлък. В заповедното производство ищецът е доказал сторени разноски в размер на 210,42 лв., като следва да му се присъдят по съразмерност 145,62 лв.

В исковото производство ищецът е доказал разноси в общ размер от 1526,53 лв., като съобразно уважената част от предявените искове по съразмерност на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 1056, 41 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че М. И. Й., ЕГН *****, с адрес: **** ДЪЛЖИ на „Й.Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Т.Б.“), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД сума в общ размер от 167, 04 лв., представляващи дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които има издадени фактури № 7301935465/18.03.2020 г.; № 7303243807/18.04.2020 г., № *****/18.05.2020 г. за периода от 18.02.2020 г. до 17.05.2020 г., като **ОТХВЪРЛЯ**, като неоснователен, иска до пълния предявен с исковата молба размер от 313, 78 лв.; на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на 260, 37 лева, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент по вина на ответника, но не повече от три стандартни месечни такси, като **ОТХВЪРЛЯ**, като неоснователен, иска до пълния предявен с исковата молба размер от 461, 36 лв., на основание чл. 342, ал. 1 ТЗ сума в общ размер на 353,98 лв. - незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г. и по Договор за лизинг от дата 03.05.2019 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК № *****/****.**** г. по ч.гр.д № *****/**** г., 5 с-в по описа на Районен съд - Казанлък.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, М. И. Й., ЕГН *****, с адрес: ****, да заплати на „Й.Б.“ ЕАД (с предишно наименование „Т.Б.“), ЕИК 130460283, със седалище и адрес на управление: ****, сумата от 145,62 лв.— разноси в заповедното производство по ч.гр.д № *****/**** г., 5 с-в по описа на Районен съд - Казанлък, и сумата от 1056,41 лв.— разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____